

אותם שנים פרוכים זהב. שפספס הוא לימין, הזהב לשמאל. ושבעה מיני זהב נכללים בו. המראה השביעי - כמראה הקשת אשר יהיה בענן. מי הענן? זה החסד שעולה שבעים ושנים, ובו פא הקדוש ברוך הוא בעב הענן בעבור ישמע העם (בשבא) לדבר עם משה. ובו יש שבעים ושנים שהוא חסד, נראית קשת שהיא צדיק בגוניה המאירים, שהם שלשה גונים של שלשה אבות, ובו הם נכללים. ומשום זה נאמר בצדיק ויכלו, שעולה שבעים ושנים, שבו נכללים שלשת האבות, שנאמר בהם בפ' מכל פ'ל. ובאלו שלשת הגונים, וראיתיה, את השכינה, לזכר ברית עולם.

שהצדיק הוא האלה הששי, היום הששי. ונוסע בימין, שהוא חסד כולל שבעים ושנים, ובשכילו נאמר (דניאל יב) ואתה לך לקץ ותנוח, בצדיק, ותעמד לגרלך לקץ הימין. שהוא הימין, שבו (ישעיה נב) פי עין בעין יראו בשוב ה' ציון. ונוסע בע"ב של העמוד האמצעי, שבו (בראשית א) ויהי מבדיל בין מים למים. ובשכילה נאמר ללבי גליתי, ולמלאכי השרת לא גליתי. ולאיברי לא גליתי. (חסר פאן) (נראה שפ' לש בכל דור ודור פפי זכויותיהם, בכל מורה הדור פפי שרב הדור נוטים אחריו. ואם החטאים מתרבים עליה - אמר רבי חייא, הגאלה (בדחית) עד הדור האחרון. ומשום זה פל הקצין פלו, והפל תלוי בתשובה ובזכויות של המדות של כל דור ודור.

אבר קץ וזמן דשוי קודשא בריך הוא, לא תליא בזכון ובמדות דכל דרא ודרא, אלא ביה תליא, הדא הוא דכתיב (ישעיה מח יא)

לשמאלא. ושבע מיני דהבא אתפלילן ביה. חיזו שביעאה, כמראה הקשת אשר יהיה בענן. מאן עננא, דא חסד דסליק ע"ב, ובה אתא קודשא בריך הוא בעב הענן, בעבור ישמע עמא (כדאחא) למללא עם משה. ובהאי שבעין ותריין דאיהו חסד, אתחזיא קשת דאיהו צדיק בגונוי נהירין, דאנון תלת גונון דתלת אבהן, ובה אתפלילן. ובגין דא אתמר בצדיק ויכלו, דסליק שבעין ותריין, דבה אתפלילן תלת אבהן, דאתמר בהו בפ"ל מפ"ל כ"ל. ובאלין תלת גונון וראיתיה, לשכינתא, לזכר ברית עולם.

דצדיק איהו אלה שתיתאה יום הששי. ונטיל בימינא דאיהו חסד פליל שבעין ותריין, ובגינה אתמר (דניאל יב יג) ואתה לך לקץ ותנוח, בצדיק, ותעמד לגרלך לקץ הימין, דאיהו ימינא דבה (ישעיה נב ח) פי עין בעין יראו בשוב ה' ציון. ונטיל בע"ב דעמודא דאמצעיתא, דבה (בראשית א ז) ויהי מבדיל בין מים למים, ובגינא אתמר ללבי גליתי ולמלאכי השרת לא גליתי. ללבי גליתי ולאברי לא גליתי. (חסר פאן) (נראה דפין) אית בכל דרא ודרא פפום זכון דילהון. בכל מארה דדרא פפום דרב דרא נוטים אבתרה. ואם חובין מתרבין עליה, אמר רבי חיא, (אדחייא) פרקנא עד דרא אחרא. ובגין דא פל הקצין פלו, וכלא תליא בתיובתא ובזכון דמדות דכל דרא ודרא.

אבר קץ וזמן דשוי קודשא בריך הוא, לא תליא בזכון ובמדות דכל דרא ודרא, אלא ביה תליא, הדא הוא דכתיב (ישעיה מח יא) למעני למעני אעשה, (יחזקאל כ ט) ואעש למען

ברוך הוא לא תלוי בזכויות ובמדות של כל דור ודור, אלא בו

למעני אעשה, (יחזקאל ב) ואעש
 למען שמי. ומשום זה כל קץ של
 כל דרגה הוא כפי הזכיות של
 בני האדם הוא, והקץ של הקדוש
 ברוך הוא לא תלוי בזכיותיהם.
 ויש שבעים ושנים אחר האלף
 החמישי כפי המדה ההיא. ויש
 שבעים ושנים אחר אלף
 ומאתים כפי המדה ההיא. ויש
 מאתים וחמשים ושש של נח
 שלו, כי עין בעין יראו קץ אחר
 יש מאתים ארבעים וחמש כפי
 (אותה) המדה, והדרגה הזו של
 רצון שהוא הקדוש ברוך הוא.
 שני קצין אאריף. וזה וכל
 החשבונות וגיימטריאות של
 קצים הם פּרפראות לחכמה
 מכתר למעלה אין קץ וחשבון.
 כמו שכתב בעל ספר יצירה:
 ולפני אחד מה אתה סופר. הראש
 של כל הקצים - חכמה, הסוף
 של כל הקצים הוא, שהשכינה
 היא העשירית.

העמוד האמצעי כולל הראש
 והסוף של כל הקצים, וכל סוף
 הוא בצדיק, והפל נכלל בצדיק
 שכולל שלשת האבות שבהם
 נקרא שביעי שלש פעמים. זהו
 שפתוב (בראשית ב) ויכל אלהים
 ביום השביעי, וישבת ביום
 השביעי, ויברך אלהים את יום
 השביעי. וזהו בעב הענן, וממנו
 נמצא השם בן שבעים ושנים
 שמות ויטע ויבא ויט, שהם
 כלל ופרט וכלל, שנכללים במים
 אש ורוח, והם ים ואויר ורקיע.
 והם הים ותקף הימין, מלאך
 החסד, וזה מיכאל, שהוא על שם
 (שמות טו) מי כמודף באלים ה',
 ששמו מכבי שעולה לשבעים
 ושנים בחשבון אותיות, ואורו
 ארבעים ושנים. וזהו פחו, (ישעיה
 ג) כי תלך כמו אש לא תפנה.

(שמות טו) ויט משה את ידו על

שמי. ובגין דא כל קץ דכל דרגא פפום זכון
 דבני נשא איהו. וקץ דקודשא בריך הוא לא
 תליא בזכון דלהון.

ואית ע"ב בתר אלף חמישאה פפום ההיא
 מדה. ואית ע"ב בתר אלף ומאתן, פפום
 ההיא מדה ואית מאתן וחמשין ושית דנ"ח
 דילה, פי עין בעין יראו קץ אחרא אית רמ"ה
 פפום (ההיא) מדה, והאי דרגא דרעוא דאיהו
 קודשא בריך הוא. תרין קצין אאריף. ודא
 וכל חשבונות וגיימטריאות דקצים, אנון
 פרפראות לחכמה מכתרא לעלא לית קץ
 וחשבון, כמו שכתב בעל ספר יצירה, ולפני
 אחד מה אתה סופר. רישא דכל קצין חכמה,
 סופא דכל קצין צדיק איהו, דאיהו שכינתא
 עשיראה.

עמודא דאמצעיתא פליל רישא וסופא דכל
 קצין. וכל סוף איהו בצדיק, וכלא
 אתפליל בצדיק דכליל תלת אבהן דבהון
 אתקרי שביעי תלת זמנין. הדא הוא דכתיב
 (בראשית ב ב) ויכל אלהים ביום השביעי,
 וישבת ביום השביעי, ויברך אלהים את יום השביעי.
 והאי איהו בעב הענן, ומנה אשתכח שם בן
 שבעין ותריין שמהן ויט"ע ויב"א וי"ט, דאנון
 כלל ופרט וכלל, דאתפלילן במיא אשא
 ורוחא. ואנון ימא ואוירא ורקיעא.

ואנון ימא ותקפא דימינא, מלאך החסד ודא
 מיכאל, דאיהו על שם (שמות טו) מי כמודף
 באלים ה', די שמה מכבי דסליק שבעין ותריין,
 בחשבון אתווי ונהורא דילה ארבעין ותריין.
 ודא חילא דילה (ישעיה מג ב) פי תלך כמו אש לא
 תפנה. דדא מכבי אשא, ומיכאל איהו דמות
 אריה דאיהו אריה ממים. (שמות יד כא) ויט משה

שזה מכבה אש, ומיכאל הוא דמות אריה, שהוא אריה ממים. (שמות טו) ויט משה את ידו על

